

[Pia Christmas-Møller]

Med hensyn til SF's forslag har vi, som jeg har været inde på, svært ved at se ideen i, at tilflytterkommunen skal bære det økonomiske ansvar.

Sammenfattende mener vi, at regeringens forslag er det bedste fundament for de kommende forhandlinger. Vi anbefaler under alle omstændigheder en hurtig, gedigen udvalgsbehandling, så vi snarest kan få dette problem bragt i orden. Jeg fornemmer, at uenigheden mellem et stort flertal herinde ikke er større, end at vi burde kunne finde et bredt flertal til at bære denne lovgivning igennem.

Eva Kjer Hansen (V):

Det er Venstres klare holdning, at ældre mennesker, når der er særlige begrundelser, der taler herfor, skal sikres fri bevægelighed på tværs af kommunegrænser. Det gælder også, når de er afhængig af en plejehjemsplads, ældrebolig eller har et særligt behov for pleje.

Når ønsket om at flytte til en anden kommune f.eks. er begrundet i, at den nærmeste familie eller andre nærtstående personer bor længere væk og man derfor gerne vil flytte til den pågældende kommune, så mener jeg, det er et ønske, der skal imødekommes. Netop som gammel og plejekrævende har man et særligt behov for at bo i nærheden af sine nærmeste pårørende.

Tilsvarende gør sig gældende, når der er tale om religiøse eller lignende særlige forhold, der gør, at den ældre gerne vil optages på et plejehjem i en anden kommune.

Umiddelbart skulle man synes, at det er helt naturligt, at ældre mennesker skal have mulighed for at flytte til en anden kommune, men desværre har det vist sig, at de forholdsvis få ældre, der har dette behov, er kommet i klemme i det kommunale kassesystem. Flere kommuner har ikke været villige til at betale for en plejehjemsplads i en anden kommune. De sparsommelige kommunalbestyrelsesmedlemmer har forklaret, at det vil være en alt for stor økonomisk belastning i det kommunale budget.

Tilsyneladende har kommunerne kigget mere på de økonomiske aspekter end på de menneskelige behov.

I Venstre havde vi håbet, at kommunerne indbyrdes kunne finde ud af at lave en ordning, hvorved de kunne sikre ældre mennesker

denne valgfrihed, men desværre har kommunerne ikke formået at tage et sådant initiativ, og derfor har vi set os nødsaget til at bakke op om at lovgive om det. De mange lovforslag her i dag viser, at vi bredt blandt partierne er enige om, at nu skal dette problem løses.

Selvfølgelig er der forskellige udkast til, hvordan løsningen skal se ud, men man ikke vi gennem udvalgsarbejdet kan finde en løsning, der er tilfredsstillende.

Det er Venstres holdning, at det må være den tidligere ophavskommune, dvs. fraflytningskommunen, der skal afholde udgifterne i forbindelse med ophold i en anden kommune, men vi finder det afgørende, at de nærmere vilkår fastlægges i et samarbejde med de kommunale parter. Det er trods alt dem, der skal administrere ordningen.

Samtidig vil vi gerne have forsøgsordningerne i § 138 b i bistandsloven udvidet. Der er nemlig brug for forsøg med andre tilbud, f.eks. i form af at der kan udbetales en pose penge til den ældre, som selv kan købe den hjælp, der er brug for efter egne ønsker og behov.

I takt med at der bliver flere og flere ældre, øges også behovet for forskellige tilbud til de ældre.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at Venstre støtter regeringens lovforslag nr. L 137.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Så fik vi både ministeren og ordførerne for De Konservative og Venstre til at fastslå, at det, man vil, er, at det skal være fraflytningskommunen, der skal afholde udgifterne og ikke tilflytningskommunen.

Men kan jeg så få en forklaring på, hvorfor man har indføjet en ny § 11, stk. 2? Hvad skal den gøre godt for, hvis det er den holdning, man har? Kunne man så ikke lige så godt have strøget hele § 11, stk. 2?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg forstod ikke rigtig fru Eva Kjer Hansens ordførerindlæg. På den ene side nævnte fru Eva Kjer Hansen, at kommunerne havde spekuleret i, at man ikke ville indgå i de frivillige ordninger, der er mulighed for at lave. Og på